

Til nr. 3 (§ 34, stk. 1, 3. pkt.)

Med den foreslåede ændring af § 34, stk. 1, 3. pkt., erstattes henvisningen i den gældende bestemmelse til 1908-loven med en henvisning til reglerne i forslaget til ny forældelseslov, dog således at den absolutte forældelsesfrist på 30 år efter den nukleare ulykke, der har forvoldt skaden, videreføres uændret.

Nuklear ulykke er defineret i § 1, litra i, i atomskadeerstatningsloven, der gennemfører art. 1, litra a, nr. 1, i Pariskonventionen om ansvar over for tredje-mand på den nukleare energis område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

(erstatningsansvarsloven)

Erstatningsansvarsloven indeholder ikke i dag regler om forældelse. Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i erstatningsansvarslovens § 16, hvorved det bestemmes, at krav om godtgørelse og erstatning efter loven forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov. Sådanne særlige bestemmelser findes eksempelvis i forsikringsaftalelovens §§ 29 og 30, der i øvrigt foreslås ændret henholdsvis ophævet ved dette lovforslags § 2, nr. 2 og 3.

Det foreslås desuden, at § 2, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov ikke skal finde anvendelse på betalingsfristen efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1. Konsekvensen heraf vil være, at § 2, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov, ikke bevirker en udsættelse af forældelsesfristens begyndelsestidspunkt til udløbet af betalingsfristen fastsat ved § 16, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

(gældsbrevsloven)

Til nr. 1 (§ 25, stk. 2, 2. pkt., og § 49, 2. pkt.)

Ved dette forslag foreslås gældsbrevslovens § 25, stk. 2, og § 49 ændret som konsekvens af forslaget til ny forældelseslov, der bl.a. indebærer, at 1908-loven ophæves, jf. § 29, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

Reglerne i § 25, stk. 2, 2. pkt., og § 49, 2. pkt., angår forældelse af fordringer ifølge bortkomne rente- og udbyttekuponer samt bortkomne massegældsbreve, der ikke er omfattet af værdipapirhandelsloven. Det følger af § 25, stk. 2, 2. pkt., og § 49, 2. pkt., at disse fordringer forældes efter 1908-loven. 1908-lovens 5-årige forældelsesfrist gælder altså for disse krav, selvom udgangspunktet for fordringer i henhold

til gældsbreve i øvrigt er, at alene den 20-årige frist i Danske Lov 5-14-4 gælder.

Med henblik på at bevare gældsbrevslovens systematik foreslås det, at disse fordringer fortsat undergives den almindelige forældelseslovs korte forældelsesfrist.

Det foreslås derfor, at henvisningen til 1908-loven i de gældende bestemmelser erstattes af en bestemmelse, hvorefter de pågældende fordringer forældes efter forældelsesloven, dog således at § 5, stk. 1, nr. 1, i forslaget til ny forældelseslov ikke vil finde anvendelse. Det vil bevirke, at disse fordringer ikke vil blive omfattet af den særlige 10-årige forældelsesfrist angivet i § 5, stk. 1, nr. 1, der i øvrigt gælder for fordringer i henhold til gældsbreve. Derimod vil fordringerne forældes efter § 3 i forslaget til ny forældelseslov. Der vil således gælde en 3-årig frist, der kan suspenderes ved utilregnelig uvidenhed om kravet, kombineret med en absolut forældelsesfrist på 10 år.

Til nr. 2 (§ 47)

Ifølge gældsbrevslovens § 47 afbrydes forældelsen af fordringer omfattet af lovens §§ 43-46 ved, at fordringshaveren inden de i loven angivne fristers udløb enten erhverver skyldneres erkendelse af gælden eller foretager retslige skridt mod skyldneren og uden ufor-nødent ophold forfølger disse til erhvervelse af forlig, dom eller anden retsafgørelse. Har skyldneren standset sine betalinger, kan forældelse afbrydes ved skriftlig anmeldelse af kravet.

Reglerne om afbrydelse i kapitel 5 i forslaget til ny forældelseslov svarer i vidt omfang til gældsbrevslovens § 47. Endvidere vil kapitel 6 i forslaget til ny forældelseslov indebære, at forældelsen i en række yderligere situationer vil kunne afbrydes foreløbigt.

Da det ikke findes at være noget til hinder for, at kapitel 6 i forslaget til ny forældelseslov også finder anvendelse på fordringer omfattet af gældsbrevslovens §§ 43-46, foreslås det, at gældsbrevslovens § 47 ophæves. Det vil indebære, at afbrydelse af forældelsen af de pågældende fordringer vil blive reguleret ved kapitel 5 og 6 i forslaget til ny forældelseslov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

(ikrafttrædelsesloven til straffeloven)

Det foreslås at ophæve § 16 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven. Det vil medføre, at erstatningskrav, der udspringer af strafbart forhold, som udgangspunkt vil være omfattet af de almindelige frister, der foreslås i forslaget til ny forældelseslov, dvs. en frist på 3 år